

Žemaitējēs žemē

Ont omžiu delna ēšlēka, kap bovusi,
Ēškeravuojusi ēstuorējē ēr kalba,
Kariavosi so priešās – nepražovusi,
Lig šiuolē niekam nenolēnkusi galva.

Mes – tava vākā, Žemaitējē mūsa,
Nu pajūrē ē nu kalvū Rēitava,
Nu Skouda, nu Raseiniu, kor Dobīsa
I Nemona neš vondenieli sava...

Pēliakalnē dā sauga tava garbē,
Muziejūs – ginklā dar nesorūdiejē,
Mūs buočiu kaulā žemie sožvarbē,
Kad atmintēs nežūtom anēi bējē.

Bet būsi to ont žēla omžiu delna
Ēškeravuojusi ēstuorējē ē kalba.
Vuo mes dainiosesem tava žemēs gruoži,
Ēr pouš seselēs daržus rūtuom, ruožiem.